

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஜனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh, India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science,Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer,Central Institute of Classical Tamil,Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறந்தொகைப் பாடல்களில் உளவியல் பகுப்பாய்வு அணுகுமுறை
முனைவர் இரா.ஜெய்சங்கர்

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் ஒளவையாரின் ஆளுமைத்திறன்
முனைவர் அ.சேமலா வசந்தா

ஐங்குறுநூற்றில் பாணர்
தே. சுதா

தொல்காப்பியம் காட்டும் நிறக்கோட்பாடுகள்
க.சுவாதி

சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் களவு கோட்பாடுகள்
ஏ. தீபா

சிலம்பில் இயற்கை
க. மங்கையர்க்கரசி

மணிமேகலையில் மனிதநேயம்
பெ. ஜோதி,

இலக்கியங்களில் விருந்தோம்பல் பண்பு
முனைவர் ஏ.சித்ரா

பண்டைய தமிழர்களின் மணமுறைச் சடங்குகள்
முனைவர் கி.சரண்யா

ஆற்றுப்படைகலைஞர்களின் அறம்
கு. சிந்து

பண்டைகாலத்து தமிழக மக்களின் வாழ்க்கைமுறை
ம. துர்க்காதேவி

ஒரு சொல் பல பொருள் - வேர்ச்சொல் வழி விளக்கம் அறிதல்
முனைவர் ஆ. செந்தமிழ்க்கோதை

வள்ளுவர் கூறும் வாழ்வியல் அறம்
முனைவர். நா. ஹேமமாலதி

அட்டைப்படி உதவி
இணையம்
நன்றி

தமிழர் நிலத்தில் பாலையும் ஓட்டகமும்
கே.பாலகிருஷ்ணன்1, பி.பாவேந்தன்2

தமிழ் மொழியில் வெளிப்படும் கணிதவியல் கூறுகள்
முனைவர்.அ.ரேவதி

தமிழர் மரபும் வாழ்வியலும்
பொ. அகத்திய பாலா

தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாட்டுப்புறத் தெய்வங்கள்
முனைவர் வ.மோகனப்பிரியா

பெரியபுராணத்திற்கு அணிசெய்யும் சிலையணி
வே.வெ.சுஜாதா

கூற்றுகளில் மெய்ப்பாடு புலப்படும் விதம்
மேபல் சுபிதா த.

பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளையும் அவர்தம் நாட்டியக் கலைப்பணியும்
கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்

உலாப்பிரயந்தங்களில் நாட்டியசாஸ்திரம் கூறும் அஷ்டவித நாயகிகளின் வகியங்கு
கலாநிதி துஷ்யந்தி யூலியன் ஜெயப்பிரகாஷ்

நாட்டுப்புற வழக்காறுகள் நோக்கில் கானகன் நாவல்
ர.விண்ணிலவு1, முனைவர் அ. மரிய செபஸ்தியான்2

சங்கக் கால திணை பதிவுகளின் இடையர் இன மக்களின் சமூக வாழ்க்கையும்
கீதாரி நாவலில் இடையர் வாழ்வியல்

ஓர் ஒப்பாய்வு- சே.நிர்மலா1, முனைவர் அ.மரிய செபஸ்தியான்2

வேள்யாரி புதினத்துள் அகநானூற்று காட்சிகள்
ர.கிருஷ்ணவேணி

சைகோன் - புதுச்சேரி புதினம் முன்னிறுத்தும் காலனிய ஆணாதிக்கமும்,
மின்காலனியப் பெண்ணியமும்

கே.பாலகிருஷ்ணன்1, பி.பாவேந்தன்2

கவிஞர் எழிலவனின் 'மரவாடியில் ஒரு யோதிமரத்தில்' படைப்பாக்க உத்திகள்
சி.ஆர்த்தி

தேனி சீருடையான் புதினங்களில் வெளிப்படும் பெண்களின் நிலை
பி.தீபாவதி

கீரனார் ஜாகிர் ராஜா புதினங்களில் இஸ்லாமியர் பண்பாடு
முனைவர் சல்மா மஹஜபீன் த. மு

உரிப்பொருள் உணர்த்தும் கவிஞர் சுகிர்தராணி கவிதைகள்
ந.ஸ்டாலின்

தமிழ்த் திரை இசைப் பாடல்கள்
கார்த்திக் க

நிர்வாணமுக்தி சிறுகதை - பெண்மைய விமர்சனம்
ஜென்சி வை கி

இன்றைய நாளிதழ்களில் தலையங்கங்கள்
சே. வனிதா

Historical And Archaeological Impact Of Palayarai
Dr.S.Neelavathy

Chola's Temples As A Social Organization
A Study - S. Mala

A Statue Of Prakara At The Kumbakonam Nageswara Temple
M. Amirthavalli

அட்டையட்டம் உதவி
இணையம்
நன்றி

தமிழ்

பண்டைய தமிழர்களின் மணமுறைச் சடங்குகள்

Pandaiya Tamizhargalin Manamurai Sadangukal

Dr K. Saranya, Department of Tamil, Guest Lecture, Bharathi women's college (A), Chennai- 108

Abstract;

Marriage rituals are common to many peoples of the world. A husband and wife are the basis for the formation of a family. These are compatible with the marriage system. Those who have a marriage system became husband and wife through the marriage ceremony. The marriage rituals of the Tamils changed from a natural system to a divine system. The marriage rituals of the Tamils can be divided into Sangam period marriage rituals and marriage rituals that occurred after the arrival of the Aryans. Sangam period marriage rituals are unique to the Tamils.

Keywords: *Wedding ceremony, marriage, husband, wife, family*

முனைவர் கி.சரண்யா, தமிழ்த்துறை, கௌரவ விரிவுரையாளர், பாரதிமகளிர் கல்லூரி (து), சென்னை-108

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருமணச் சடங்கு என்பது உலக இனத்தவர்கள் பலரிடமும் உண்டு. ஒரு குடும்பம் உருப்பெறக் கணவனும் மனைவியும் அடிப்படை ஆவார்கள். இவர்கள் இணைய மணஉறவு முறைகள் இசைவளிக்கிறது. மணஉறவு முறையுடையோர் மணச்சடங்கு வழியே கணவன் மனைவி ஆயினர். தமிழரின் மணச்சடங்குகள் இயற்கை முறையில் இருந்து இறைமை முறைக்கு மாற்றம் அடைந்தது. தமிழர்களின் மணச்சடங்குகளை சங்ககால மணச்சடங்குகள் மற்றும் ஆரியர் வருகைக்குப் பிறகு ஏற்பட்ட மணச்சடங்குகள் என்று பகுத்துப் பார்க்கலாம். சங்ககால மணமுறைகள் தமிழர்களுக்கே உரியவை ஆகும்.

திறவுச்சொற்கள்: திருமணச் சடங்கு, மணஉறவு, கணவன், மனைவி, குடும்பம்

முன்

திருமணச் சடங்கு என்பது உலக இனத்தவர்கள் பலரிடமும் உண்டு. ஒரு குடும்பம் உருப்பெறக் கணவனும் மனைவியும் அடிப்படை ஆவார்கள். இவர்கள் இணைய மணஉறவு

முறைகள் இசைவளிக்கிறது. மண உறவுமுறைய உடையோர் மணச்சடங்கு வழியே கணவன் மனைவி ஆயினர்.

தமிழகத்தில் மணச் சடங்கின் தோற்றம்

தமிழரிடையே சடங்குகள் இடம்பெறாத மணநிகழ்வுகள் இருந்தனவா என்பது ஆய்விற்குரியது. மனித இனம் தோன்றிய காலத்தில் இருந்து சடங்குகள் இருந்தன என்று கூறயிலாது. தமிழர்தம் மணச்சடங்குகளின் பரிணாம வளர்ச்சினைப் பார்க்கும்போது ஒருகாலத்தில் சடங்குகள் இருந்திருக்கவில்லை என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இதனைத் தொல்காப்பியரின் கூற்று மெய்ப்பிக்கும். ”பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” என்பது தொல்காப்பியர் கூற்றாகும். ஆயினும் இந்நூற்பாவை எதிர்மறையாக நோக்கும்போது ”பொய்யும் வழுவும் தோன்றாத காலத்தில் கரணங்கள் இல்லை” என்ற முடிவிற்கு வரவேண்டியுள்ளது. ”பொய்யும் வழுவும் தோன்றுவது இரண்டாம் ஊழியின் கண்ணாதலின் முதல் ஊழியில் கரணமின்றியே இல்வாழ்க்கை நடந்தது என்பதும் இவை தோன்றிய பின்னர் கரணங்கள் தோன்றின என்பதும் கூறியவாறாயிற்று” என்பது இளம்பூரணரின் கூற்றாகும். நச்சினார்க்கினியரும் இக்கருத்தையே விளக்குகிறார். ஆகவே ஒரு காலத்தில் தமிழரிடையே மணச்சடங்குகள் இடம்பெறவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

தமிழர் கரணங்களை அந்தணர் தோற்றுவிக்காமை

”ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவில் வரும் ஐயர் என்ற சொல்லிற்கு அந்தணர் எனப் பொருள் கொண்டு அந்தணர் தமிழில் கரணங்களைத் தோற்றுவித்தனர் என்பதும் அவர்தம் சடங்குகளே தொல்காப்பியர் காலம் முதல் தமிழரிடையே வழக்கில் இருந்தன என்பதும் சிந்தனைக்குரியது. ஐயர் என்ற சொல் அந்தணர் அல்லது பிராமணர் என்ற பொருளைத் தரும் சொல்லன்று. தலைவர் என்ற பொருளையே இச்சொல் தருகின்றது. இது தூய தமிழ்ச்சொல்லாகும். ஐ என்ற தமிழ் அடிச்சொல்லோடு அன் விசுதி சேர்ந்து ஐயன் என்று சொல்லும் அன் விசுதி சேர்ந்த ஐயள் என்ற சொல்லும் தமிழ்ச் சொற்களாய் இருக்க அர் விசுதி சேர்ந்து ஐயர் என்ற சொல்மட்டும் வடமொழிச் சொல் என்று கூறுவது பொருந்துவதாக இல்லை. எனவே ஐயர் என்பதற்குத் தலைவர் எனப்பொருள் கொண்டு சமூகத் தலைவர்கள் கரணங்களைச் செய்தனர் என விளக்கம் கூறுவது சரியானதாக அமையும்.

இயற்கையான சடங்குகளைப் பெற்ற மணவினைகள்

இயற்கை நிலையிலிருந்து இறைமைத் தன்மையுடைய சடங்கு நிலைக்கு மாறும் இடைக்காலத்தில் தோன்றும் மணவினைச் சடங்குகள் இயற்கையான சடங்குகளில் அடங்கும்.

இக்காலத்தில் மணவினைகளில் இடம்பெற்ற சடங்குகள் உருவம் பெற்று விளங்கின. அவ்வுருவங்கள் இயற்கைத் தன்மையுடையனவாக அமைந்தது. இச்சடங்குகள் கணவன் மனைவி இருவரையும் ஒன்று சேர்ந்து வாழமாறு செய்தன. நன்னாள் பார்த்தல், திருமணக்குறியீடுகள், விருந்தயர்தல், வாழ்த்துதல் போன்றவை இவ்வகை மணவினைகளில் இடம்பெற்றன. இத்தகு மணச்சடங்குகளைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் நன்கு விளக்குகிறது.

இறைமைத் தன்மை ஊட்டப்பெற்ற சடங்குகளை உடைய மணவினைகள்

தமிழர்களிடையே சிலப்பதிகாரக் காலம் தொடங்கி இன்று வரை நிலவும் மணவினைச் சடங்குகள் இதில் அடங்கும். இச்சடங்குகள், பழைய இயற்கை மணச் சடங்குகளை அடியொற்றியமைந்து இறைமைத் தன்மை ஊட்டப்பெற்ற நிலையில் சமுதாயத்திற்கு அறிமுகமாயின. ஆணும், பெண்ணும் மணமானவர் என்பதைச் சமுதாயத்திற்கு அறிவிக்கும் தொடக்க காலச் சடங்குமுறை மாற்றம் பெற்றும் ஆடவன் ஒருவனுக்குப் பெண்ணை உரிமையாக்கும் சடங்கு முறைக்கு வலிமை சேர்க்கும் மணச்சடங்குகளாக மாற்றம் கொண்டதை இந்த வகைச் சடங்குகள் விளக்குகின்றன.

தமிழர்களின் மணச்சடங்கின் வகைகள்

சங்க காலக் கரணமுறை, சிலப்பதிகாரக் காலக் கரணமுறை என்ற இருவகையான மணச்சடங்குகள் பண்டைத் தமிழரிடையே காணப்பெற்றன. இவ்விரண்டும் வேறுவேறான சடங்குகளைக் கொண்டவை ஆகும். சங்க காலக் கரணமுறை தமிழருக்கு உரியது, சிலப்பதிகாரக் காலக் கரணமுறை ஆரியருக்குரியது ஆகும். இவ்விரு சடங்குகளும் ஒரு காலத்தில் தோன்றித் தமிழரிடையே நிலைத்துவிட்டது.

சடங்கு முறைகள்

சங்க காலத்தில் தமிழரிடையே இருந்த திருமணச் சடங்குமுறைகள் தமிழர்தம் பண்பாட்டை அடியொற்றி அமைந்தது. இச்சடங்குகள் தமிழர்க்கே உரியவையாகும். சங்க காலத்தில் ஆரியரின் வரவு தமிழர்தம் மணச்சடங்கில் சிலமாற்றங்களை விளைவித்தது எனலாம். இம்மாற்றங்கள் படிப்படியாக வளர்ச்சிபெற்று இரட்டைக் காப்பியக் காலத்தில் ஆரியத்தாக்குரவு மிகுதியும் பெற்ற மணச்சடங்காக உருப்பெற்றது.

சங்க கால மணச்சடங்கு முறைகள்

சங்க இலக்கியங்கள் தமிழர்தம் மணச்சடங்குகளை ஆங்காங்கே பதிவு செய்துள்ளது. அகநானூற்றின் 86-ஆம் பாடலும், 136-ஆம் பாடலும் சடங்கு முறைகளை விளக்குவனவாக உள்ளன. மணச்சடங்குகள் முதன்மைச் சடங்குகள், துணைமைச் சடங்குகள் என்று இரண்டுவகைகளாக அமைகிறது.

முதன்மைச் சடங்குகள்

மணச்சடங்கு முறைகளில் மிகவும் இன்றியமையாதனவாகக் கருதப்பெறும் சடங்குகள் முதன்மை சடங்குகள் ஆகும். மங்கல நீராட்டி மலரும் நெல்லும் சொரிந்து வாழ்த்துதல், சிலம்பு கழித்தல், கூந்தலில் மலரணிதல், வெண்ணூல் சூட்டுதல், முன்கை பற்றுதல், புதுச்சோறு சமைத்தல் போன்ற இவையாவும் முதன்மைச் சடங்குகளாகும். இச்சடங்குகளின் மூலமே திருமணங்கள் நடைபெற்றது.

மங்கல நீராட்டி மலரும் நெல்லும் சொரிந்து வாழ்த்துதல்

தமிழர்தம் திருமணச் சடங்கின் மையப்பகுதி மங்கல நீராட்டி மலரும் நெல்லும் சொரிந்து வாழ்த்துதல் ஆகும். இதனை அகநானூற்றுப் பாடல் விரிவாக எடுத்துரைகின்றது.

”உச்சிக்குடத்தர் புத்தகல் மண்டையர்

பொதுசெய் கம்பலை முதுசெம் பெண்டிர்

முன்னவும் பின்னவும் முறைமுறை தரத்தரப்

.....

நீரொடு சொரிந் ஈரிதழ் அலரி

பல்லிருங் கதுப்பி நெல்லொடு தயங்க (அகநானூறு .86)

செம்முது பெண்டிர் உச்சிக்குடத்தராய் நீரினைக் கொண்டு வந்துதர அதனைப் புதல்வற் பயந்த வாலிழைமகளிர் நால்வர் கூடிப்பெற்று அலரியும் நெல்லும் தூவி மணமகளை மங்கல நீராட்டி வாழ்த்துகின்றனர். இந்நிகழ்சியோடு திருமணம் நிறைவுற்றது என்பதை ”வதுவை நன்மணம் கழிந்த பின்றை” என்ற தொடராட்சி குறிப்பிடுகின்றது. இச்சடங்கு, தென்னிந்தியப் பழங்குடிகளிடமும் காணப்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பழங்குடியினர் மணச்சடங்கில் மங்கல நீராட்டல்

மங்கல நீராட்டல் சடங்கு தமிழர்க்குரிய சடங்காகும். இச்சடங்கு உதயர் என்ற பழங்குடியினர்தம் மணச்சடங்குகளில் காணப்படுகிறது. மணமகனுக்கு நெருங்கிய உறவினர்களான மணமான பெண்கள் மூவர் இசைவாணர்களுடன் ஓரி அருவிக்குச் செல்வர். அங்குப் பூசாரி பூசை செய்த பின்னர்த் தும்பை இலைகளால் அணிசெய்யப்பெற்ற மூன்று பாணைகளில் நீர் முகந்து ஊர்வலமாக மண மேடைக்கு கொண்டு வருவர். மணமேடையில் வைக்கப்பெற்றிருக்கும் மூன்று பாத்திரங்களில் மணமகன் உடன் பிறந்தானோடு மணப்பந்தலைச் சுற்றி வந்த பின்னர்ப் பந்தலில் நுழைந்து அந்நீரில் குளிப்பார்.

மிகச் சிதைந்த தமிழைப் பேசும் பிளிம்மகார் என்ற இனத்தவர் மணநாளன்று காலையில் மணமகளின் தந்தை ஒரு குடத்தில் நீரைச் சுமந்துவர மணமகன் இல்லத்திற்குச் செல்வார். இக்குடத்திலிருந்து பெண்கள் ஐவர் சிறுகலத்தில் நீரினைப் பெறுவார். பின் இந்நீரால் மணமகனை நீராட்டுவர். இச்சடங்கு மரியாதை நீடு என்று அழைக்கப்பெறுகிறது.

பாவுரியர் என்ற இனத்தின் மணமக்கள் மணநாளுக்கு முதல் நாள் மாலை ஊரிலுள்ள தாகுராணி கோயிலுக்குச் சென்று திரும்புவார். திரும்பும்போது தம்சாதி அல்லது உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த ஏழு வீடுகளுக்குச் சென்று தண்ணீரைப் பெற்று வந்து அந்நீரில் குளிப்பார்.

பேடர் அல்லது போயர் என்ற இனத்து மக்கள் மஞ்சளும் சுண்ணாம்பும் பூசப்பெற்ற நான்கு பாணைகளை வைத்து ஒன்பது சுற்றுகள் நூல் சுற்றுவார். இது ஈரணிச் சதுரம் எனப்படும். அவ்வாறு சுற்றப்பெற்ற நூல்களுக்கு நடுவே மணமகளும் சிறுமிகள் இருவரும் அமர்வார். அவர்கள் மீது அரிசி தூவப்பெற்று எண்ணெயும் தலையில் வைக்கப்பெறும். பூசுமத்தோடு எனப்படும் மகளிர் ஐவரால் அவர்கள் நீராட்டப்பெறுவார்.

பில்லவர் என்ற இனத்து மணப்பெண்ணின் நெருங்கிய உறவினரான மகளிர் சிலர், ஊர்க் குளத்திற்கோ பூதஸ்தானம் அல்லது கரிடியின் அருகே உள்ள கிணற்றுக்கோ சென்று மட்குடங்களில் நீர்கொணர்வார். அந்நீரைக் கொண்டு மணமகளை நீராட்டுவர்.

இத்தகு நீராட்டலே சங்கச் சமுதாயத்தில் வழக்கில் இருந்திருக்க வேண்டும். அயல் பண்பாட்டுக் கலப்புகளால் மங்கள நீராட்டல் தமிழரிடையே வழக்கொழிந்திருக்க வேண்டும் பிற பண்பாட்டு கலப்பு ஏற்படாத காரணத்தினால் பழங்குடிகளின் பழைய சடங்கு முறைகளில் மாற்றங்கள் நிகழாமல் இருக்கிறது.

சிலம்பு கழித்தல்

மகளிர் காலில் அணியும் அணியுள் சிலம்பும் ஒன்று. இவ்வணி திருமணத்திற்கு முன்பாகக் கழற்றப் பெற்றது. இந்நிகழ்ச்சியை “சிலம்புகழி நோன்பு” எனக் குறித்தனர். இதனை,

”நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினும்

எம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்

சொல்லி நெவனோ மற்ற” (ஐங்குறுநூறு.339)

என்ற அகப்பாடல் விளக்குகிறது. சிலம்பு கழித்தல் எவ்வாறு சடங்காக நடத்தப் பெற்றது என்பது குறித்த சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. எனினும் சிலம்பு கழிக்கப் பெற்றமைக்கான சான்றுகள் நிரம்ப உள்ளன. திருமணம் நிகழ்வதற்கு முன்னர்ச் சிலம்பு கழிக்கப்பெற வேண்டும் என்பதால் இதுவும் ஓர் மணச்சடங்காகக் கருதப்பெறுகிறது.

சிலம்பும் மணமகளிரும்

பிற்காலங்களில் மணமான மகளிரும் சிலம்பினை அணியும் பழக்கம் கொண்டிருந்தனர். இதனைச் சிலப்பதிகாரம் நன்கு விளக்குகிறது. ”அஞ்செஞ் சீரடி அணிசிலம்பு ஒழிப்ப” (சிலம்பு.4.47) என்று கணவனைப் பிரிந்திருந்த காலத்து மனைவியர் சிலம்பினைக் கழித்தனர் எனச் சிலப்பதிகாரம் எடுத்துரைக்கிறது.

சிலப்பதிகாரக் காலத்திற்கு முந்தைய தமிழ்ப் பண்பாட்டில் பெரும் மாறுதல்கள் நிகழ்ந்தன. அவை மணச் சடங்கிலும் மாறுதல்களை விளைவித்தன. இதனால் தமிழரின் பண்டையச் சடங்குகள் வழக்கொழிந்தன. ஆரியச் சடங்குகள் கலப்புற்றன. இந்நிலையில் பழைய சடங்காகிய சிலம்பு கழித்தல் மெல்ல வழக்கொழிந்தது. சிலம்பு அணிவித்ததன் நோக்கமும் மாறி அழகுக்காக அணியும் நிலை தோன்றியிருக்க வேண்டும் என்பது சிந்தனைக்குரியதாகும்.

கூந்தலில் மலரணிதல்

திருமணம் ஆகும் மகளிர்க்கு மலரணிவித்தல் ஒரு சடங்காக நிகழ்த்தப்பெற்றது.

”நன்மனை வதுவை யயர விவள்

பின்னிருங் கூந்தல் மலரணிந் தோயே” (ஐங்குறுநூறு.294)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. திருமணத்தின் போது கணவன், மனைவியின் கூந்தலில் மலரணிந்ததை இப்படல் விளக்குகின்றது. மலரணிவது மணமாகும் பெண்களுக்கு உரியது என்பதும் குறிப்பாக முல்லை மலர் அணிவது ஒரு சடங்காக போற்றப்பெற்றது என்பதும் இம்மலரை அணிவது ஒரு திருமண சடங்காக நிகழ்த்தப்பெற்றது என்பதும் தெரியவருகிறது.

”நள்ளென் கங்குதல் நம்மோ ரன்னள்

கூந்தல் வேய்ந்த விரவுமலர் உதிர்த்து

தமரோன்னள் வைகறை யானே” (குறுந்தொகை.312)

குமரிகள் மலரணிந்தமையைச் சங்கப் பாடல்கள் தெரிவிக்கின்றன. குறிப்பாக முல்லை மலர் அணிந்ததற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. தொண்ணூற்றொன்பது மலர்களைப் பறித்து மணமாகாத தலைவியும் தோழியும் சூடியதாகக் குறிஞ்சிப்பாட்டு குறிப்பிடுகின்றது. தவளம் எனப்படும் செம்முல்லையும் இம்மலர்களுள் அடங்கும். மணமாகாத தலைவிக்குச் செவிலி கூந்தல் வாரி மலர் முடித்தலை ”சாந்துளர் வளர்குரல் வாரி வகைவகுத்து” (அகம்.117) என்ற பாடல் மூலம் அறியப்படுகிறது.

வெண்ணூல் சூட்டுதல்

திருமணம் ஆகும் மகளிர்க்கு வெண்ணூல் சூட்டப்பெற்றதை ஓர் அகப்பாடல் தெரிவக்கின்றது.

”மென்பூ வாகைப் புன்புறக் கவட்டிலை

பழங்கன்று கறித்த பயம்பமல் அறுகைத்

தழுங்குகுரல் வானின் தலைப்பெயற் கீன்ற

தண்ணூறு முகையொடு வெண்ணூல் சூட்டி” (அகநானூறு.136)

என்னும் இப்பாடல் வாகையிலையினையும் அறுகம் புல்லின் கிழுங்கினையும் முகையொடு சேர்த்துக் கட்டிய வெண்ணூல் மணமகளுக்கு அணிவிக்கப் பெற்றதாகக் கூறுகின்றது.

வெண்ணூலும் தாலியும்

தமிழரின் பழைய பண்பாட்டில் திருமணம் ஆன மகளிர்க்குத் தாலி அணிவிக்கப் பெற்றமைக்கான தெளிவானச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இழை என்னும் சங்கத் தமிழ்ச் சொல் தாலியைக் குறிக்கும் என்று சசிவல்லி என்ற அறிஞர் கருதுகிறார். ஆனால் இழை என்ற சொல் மங்கல அணி/தாலியைக் குறித்தது என்று கூறவியலாது. திருமணம் ஆகாத மகளிரும் இழை அணிந்திருந்தனர் என்று சங்க இலக்கியம் குறிப்பிடுகிறது.

மணமான மகளிர் மங்கல் அணி என்ற ஒருவகை அணி அணிந்திருந்தமையைச் சிலப்பதிகாரம் காட்டுகின்றது. மங்கல் அணியிற் பிறிதணி மகிழாள் என்னும் தொடரில் வரும் மங்கல் அணி என்ற சொல்லாட்சி சிலப்பதிகாரத்தில் மூன்று இடங்களில் பயின்று வருகிறது. ஆகவே சங்ககாலத்தில் இல்லாத ஒருவகை மங்கல் அணி, சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் இடம் பெற்றமையை அறிய முடிகிறது.

மதுரை மாவட்டக் காடுகளில் புலையர் என்ற இனத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவ்வினத்தார் தம் திருமணச் சடங்கில் மணமகன், உற்றார் முன்னிலையில் செம்பரஞ்சொஞ்சு அல்லது கற்பூர வல்லிச்செடியை நூலில் இணைத்து மணமகள் கழுத்தில் கட்டுவான். பின்னர் பச்சைத் தழை என்ற பூவை மணமகள் கொண்டையில் வைப்பான். இவ்வினத்தார் மரபுப்படி தாலி எனக் கருதப்பெறுவது செடி, கொடி போன்ற தாவரத்தால் ஆனது என்பதை அறியமுடிகிறது.

தமிழரால் தற்காலத்தில் தாலி என்று கூறப்பெறுவது பொன்னால் செய்யப்பட்டிருப்பினும் அது ஒரு காலத்தில் இயற்கைத் தாவரத்தால் செய்யப் பெற்றிருக்க வேண்டும். தாலி, தாலம் என்பன பணைமரத்தின் சினைப் பெயர்களாகும். பணையின்

ஓலையிலிருந்து செய்யப்பெறுவதால் தாலி என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கலாம். இதனைப் பெரியாழ்வார் தாலி கொழுந்தைத் தடங்கழுத்தி பூண்டு என்று பாடுவர். நாடார் குல மக்களிடையே மங்கல அணி, பனம் பூந்தாலி என்ற பெயரால் அணியப்பட்டு வந்த வழக்கமும், பின்னாளில் பொன் முதலிய உலோகங்களால் தாலி செய்யப் பெற்றது என்று தெரியவருகிறது.

எனவே இழை என்பது மங்கல அணியாகத் தாலியைக் குறித்த சொல்லன்று. அது பொதுநிலையில் அணிகளைக் குறித்ததாகக் கொள்ள இயலும். வெண்ணூல் சூட்டுதல் என்பது மங்கல அணி அல்லது தாலியாகப் பிற்காலத்தில் மாறியிருக்கக்கூடும்.

முன்கை பற்றதல்

குறிஞ்சிப்பாட்டு முன்கை பற்றும் சடங்கினை பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. நேரிறை முன்னை பற்றி நுமர்தர (குறி.223,234) என்னும் பாடலடிகள் தலைவியின் பெற்றோர் அவள் கையைப் பற்றித் தலைவனிடம் தரத் திருமணம் நடைபெற்றமையைக் கூறுகிறது. இச்சடங்கு பாணிக் கிரகணம் என்னும் ஆரியச் சடங்காகும் என்று சசரிவல்லி என்ற அறிஞர் கருதுகிறார்.

புதுச்சோறு சமைத்தல்

மணமகள் முதன்முதலில் கணவன் வீட்டில் புதுச்சோறு சமைத்தலையும் உணவிடுதலையும் ஓர் சடங்காக கொண்டாடினர். இன்றளவும் இந்த வழக்கம் தமிழகத்தில் இருப்பது சிந்தனைக்குரியவையாகும்.

”புதுமண மகடுஉ அயினிய கடிநகர்ப்

பல்கோட்டு அடுப்பில் பால்உலை இரீஇ” (அகநானூறு.141)

என்ற அகப்பாடல் புதுமணப்பெண் புதுச்சோறு ஆக்கிய நிகழ்ச்சியை விளக்குகிறது. இச்சடங்கு இன்றளவும் தமிழகப் பழங்குடியாகிய கடகர் இனத்தில் காணப்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்கது. படகர் இனத்து மணமகள் திருமணம் முடிந்தபிறகு பெண்கள் இருவருடன் கூடி இசை முழங்க நீரோடைக்குச் செல்லுவாள். அங்கிருந்து அலங்கரிக்கப்பெற்ற பாணைகளில் புதுச்சோறு சமைக்கத் தண்ணீர் கொணர்வாள். பின்பு சோறு சமைக்கப்பெறும். இது போன்றதோர் நிகழ்வு சங்க காலத்தில் நிகழ்ந்திருக்கலாம் என்று எண்ண முடிகிறது.

துணைமைச் சடங்குகள்

சடங்கு நிலையாக அமையாது முதன்மைச் சடங்குகளுக்குத் துணையாக அல்லது முதன்மைச் சடங்குகள் நிகழத் துணை செய்வனவாக அமைவன துணைமைச் சடங்குகள் ஆகும்.

நாளும் நிமித்தமும், அணி செய்தல், விளக்கேற்றுதல், இறை வணக்கம், முழுவொலித்தல், விருந்தளித்தல் முதலியன துணைமைச் சடங்குகளாகும்.

நாளும் நிமித்தமும் பார்த்தல்

நல்லபொழுதும் நன்னிமித்தமும் தமிழர் வாழ்வில் நீங்கா இடத்தைப் பெற்றன. ஆண்டில் வேங்கை மலரும் இளவேனிற் காலத்தையே மணநாளுக்கு உகந்ததாகத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இதனை வேங்கை தந்த வெற்பணி நன்னாள் (அகநானூறு.141) என்ற அகப்பாடல் விளக்குகிறது. மணத்திற்கு நன்னாளாகத் திங்கள் உரோகிணியைச் சேர்ந்த விடியற்பொழுதினைக் கருதினர். இதனை

“கனையிருள் அகன்ற கவின்பெறு காலைக்

கோள்கால் நீங்கிய கொடுவெண் டிங்கள்

கேடில் விழுப்புக்ழ் நாடலை வந்தென்” (அகநானூறு.86)

என்ற அகப்பாடல் விளக்குகிறது. பெரும் பொழுதாகிய இளவேனிற் காலமும் சிறுபொழுதாகிய திங்கள் உரோகிணியைச் சேர்ந்த விடியலும் மணத்திற்குரிய காலமாகக் கொள்ளபடிகிறது. நிமித்தம் பார்த்தலும் நாள் பார்த்தலும் தமிழரது அகவாழ்விலும், புறவாழ்விலும் இடம்பெற்றிருந்தன. பாக்கத்து விரிச்சி என்று தொல்காப்பியம் நிமித்தத்தை விரிச்சி என்ற சொல்லால் குறிப்பிடுகின்றது.

விளக்கேற்றல், இறைவணக்கம், முழுவொலித்தல்

திருமணச் சடங்குகள் தொடங்குவதற்கு முன்னர்ப் பந்தலில் புதுமணல் பரப்பினர். விளக்கேற்றி வைத்தனர். மாலைகளால் அணிசெய்தனர். கடவுளைப் பேணினர். மணமுழவு ஒலிசெய்தது. இவையையும் துணைமைச் சடங்குகளாக அமைகிறது.

விருந்தளித்தல்

மணவிழாவிற்கு வந்தோர்க்கு விருந்து படைக்கப் பெற்றது. உழுந்து பெய்யப் பெற கொழுவிய களிவும் நெய் கலந்த பெருஞ்சோறும் விருந்தில் பேரிடம் பெற்றன என்று,

”உழுந்து தலைப்பெய்த கொழுங்களி மிதவை

பெருஞ்சோற்று அமளை” (அகநானூறு.86)

அகநானூறு குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறாக மணவிழாவிற்கு வந்தவர்களுக்கு விதவிதமான உணவுகள் விருந்தளிக்கப்பட்டது. விருந்தளித்தல் என்பது தற்போது பழக்கத்தில் இருந்துவருகிறது.

முடிவுரை

பண்டையத் தமிழர்களிடையே மணமுறை இல்லாத சடங்குகள் இருந்தனவா என்பது ஆய்விற்குரியவையாக அமைகிறது. ஆரம்ப காலக்கட்டத்தில் இயற்கையான சடங்குகளைப் பெற்ற மணவினைகள் இறைமைத் தன்மைக்கு மாற்றப்பட்டது. சங்க காலத்தில் நடைபெற்ற மணமுறைச்சடங்குகள் சிலப்பதிகாரக் காலம் தொட்டு மாற்றம் பெற்றது. சங்க காலத்தில் தமிழரிடையே இருந்த திருமணச் சடங்குமுறைகள் தமிழர்தம் பண்பாட்டை அடியொற்றி அமைகிறது. இச்சடங்கு முறைகள் அனைத்து தமிழருக்கே உரியவையாகும். சங்க காலத்தில் ஆரியரின் வரவு தமிழர்தம் மணச்சடங்கில் மாற்றங்களை விளைவித்தது. சங்க இலக்கியங்களிலும் தமிழர்தம் மணச்சடங்குகள் பற்றிய பதிவு ஆங்காங்கே பதிவுச் செய்யப்பட்டுள்ளது. சங்க காலத்தில் பின்பற்றப்பட்ட மணச்சடங்குகள் இன்றளவும் சில பழங்குடி மக்களால் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆண் பெண்ணினை இணைக்கும் மணச்சடங்குகள் இன்று உலக மக்கள் அனைவராலும் பின்பற்றப்படுகிறது.

Bibliography (துணைநூற்பட்டியல்)

1. *Thamizhar Thirumanam*
(தமிழர் திருமணம்)
Sasivalli
International Institute of Tamil Studies,
Taramani, Chennai-113,
First Edition: 1985.
2. *Sanga Ilakkiyam Yettuthokai (Mulamum Theliyuraium) Part- 1&2*
சங்க இலக்கியம் எட்டுத்தொகை (மூலமும் தெளிவுரையும்) தொகுதி-1&2
S.V. Subramaniyan
Manivasar Published, Parrys, Chennai-108,
Third Edition: September 2015
3. *Pandaith Tamizhar Thirumana Vazhkkai*
(பண்டைத் தமிழர் திருமண வாழ்க்கை)
Dr N. Selvaran
Puducherry Institute of Linguistics and Culture,
Kaavya Published, Kodambakkam, Chennai-24,
First Edition: December, 2009.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2025, அக்டோபர் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள்- அக்டோபர் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com